

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

Imò. Baptismus Christi, & nuptiæ in Cana Galilææ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
INDUCTIO PRIMA.

S. MARCUS CAP. I.

In diebus illis venit Jesus à Nazareth Galilææ, & baptizatus est à Joanne in Jordane. Et statim ascendens de aquâ, vidit Cælos apertos, & Spiritum tanquam columbam descendantem, manentem in ipso. Et vox facta est de Cælis: Tu es Filius meus dilectus, in te complacui. Et statim Spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto quadraginta diebus & quatuordecim noctibus, & tentabatur à Satanâ, eratque cum bestis, & Angeli ministrabant illi, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus à Joanne, pœnitentiæ predicante, in Jordane baptizatur, in deserto à Demone tentatur; & Cana in Galilæa primo miraculo, deinde Nazareth & Capharnaümque confugiens, pluribus ibi miraculis se mundo manifestat.

Hac ætate suos Zachariæ filius, olim Prodigio patris natus dictusque Joannes Deseruit; cupidusque Deo conjunctior esse, In deserta puer secessit, & accola factus Jordanis, contentus aquâ, paucisque locustis Sylvestrique favo, miseram, si sæcula spectes, Traduxit vitam. Nudus, villoque cameli Pelliceâque super femorum confinia zonâ Accinctus, gravibus fundens præconia verbis Intonat hæc populis: Domino planate viarum Aspera, pro pravis rectos citò sternite calles. Vos quoque, quos scelerum malè conscia vincula gravant, Pœniteat, dignos pietatis reddite fructus: (vârùm) Appropriavit enim Cœlestis gloria Regni. Mystica sylvestri ciet hæc clamantis eremo Vox Solymæ cives, gentes Jordanis, & inter

Judææ populos Scribas, Legisque peritos,
 Cum Sadducæis Pharisæos: hisce Joannes,
 Progenies anguina tibi quis prodidit artem,
 Inquit, ab instanti fugiendi Numinis irâ?
 Este pii in Superos, commissa piacula vero,
 Ut bene contritos decet, extirpate dolore.
 Non mihi Thariadem, pluresque opponite Patres:
 Ex massâ lapidis valet Omnipotentia summi
 Numinis electos Abrahamæ producere natos.
 Arboris admota est radicibus, ecce, securis:
 Quælibet arbor enim, si fueris fructibus orba,
 Extirpanda solo, meritum jaciatur in ignem.
 Vos ego baptizo gelida Jordanis in unda;
 Sed qui me, multò major virtute, sequetur,
 Cælesti populos baptizaturus in igne,
 Tritica pura feret super horrea Cælica, cassas
 Ignibus æternis paleas comburet, & omnes
 Projiciet sordes. Fateor me prorsus ineptum
 Indignumque, viro sandalia solve tanto,
 Corrigitque pedes. Vix hæc absolverat; ipse
 Christus adest, pariter cupiens Jordane lavari.
 Arcet ab incepto Dominum, replicatque Joannes:
 Quid sibi vult humilis dignatio? justius esse
 Arbitror, ut per Te baptismi fonte renascer.
 Estò, refert Christus; baptismi fonte lavabor,
 Hocque tuis manibus, bone vir! nam taliter omnes
 Justitiæ partes implebo. Lotus ab undis
 Surgit, & ecce statim cedunt vaga nubila Cælo,
 Regia tota patet, delabitur igneus ardor,
 Spiritus in nivea specie formæque columbæ
 Insidet occipiti, confortat, lumine replet.
 Hanc subitam lucem sequitur vox lapsa supernè,
 Et sonat: Ecce meus dilectus Filius iste,

Matt.
 3.

E 2

Qui

Qui mihi complacuit. Sed tu pie cultor eremi
 Dic mihi, quid sentis de Salvatore? reponit:
 Hæc ostenta mihi, Domino tribuente, dederunt
 Agnovisse Dei natum, qui, mitior agno,
 Bajulat à toto commissa piacula Mundo.
 Hac confortatus Cœli virtute Redemptor
 Ad loca deserti properans, inibique receptus,
 Ad sibi propositos operum se præparat actus.
 Jámque quadraginta vicibus lustraverat Orbem
 Ignea fax Solis, quando jejunia tanto
 Tempore continuans, stupefacto Dæmone, tan
 Esuriit. Dubius tentator judicat, illa (des
 Humano non posse modo contingere; raptus
 Hinc ac inde nequit liquidò cognoscere verum.
 Viderat eximios actus virtutis, & illos
 Noctes atque dies peragi, jejunia cunctis
 Præferri dapibus; vitiorum femina nullis
 Sentiri indicis humanas vincere vires,
 Hinc ratus ambiguae metas imponere menti
 Sic veterator ait: Si vis genuinus haberi
^{Matt.} Filius Excelsi, sapidos hæc saxa jubeto
^{4.} In panes verti. Non solo pane, reponit,
^{Luc. 4} Vivit homo; sed verba Dei dant robora: sacris
 Æthereisque cibus hominis pars optima vivit,
 His non contentus Satanus, mirabile dictu!
 Educit Dominum voluceri per inania raptu,
 Deponensque super summi pinnacula Templi,
 Insidias duplicando refert: Scriptura fatetur,
 Angelicis Geniis de te data jussa ferendo,
 Ne fortasse pedem, gradiens per iniqua viarum,
 Ad lapidem offendas, præceps descende deorsum,
 Sed pariter tentare Deum, vetat illa, reponit
 Salvator. Triplicat nebulo tentamina: Christum,
 Nescio,

Nescio, per quantas Mundi circumferat oras ;
 Excelsique nimis posito super ardua montis
 Ostendit, quæ Mundus habet magnalia : dictis
 Callidus adjungit, Christo se cuncta daturum,
 Dummodo se veluti Dominum prostratus adoret.
 Impatiens tolerare diu malefana Draconis
 Olim fidereis ejecti sedibus ora,
 Et super ingenii vires spirantia fastum,
 Hunc abigens Salvator ait: Discede maligne!
 Pagina sacra docet: Divinum Numen adora,
 Et subjectus huic supplex famulaberis uni.
 Hæc, pecus obscœnum redit, ambitione repulsâ,
 In Stygiam noctem, tenebrasque ferocis Avernî:
 Credo fuisse trucem colubrum, qui proximus esse
 Æterno Patri voluit, Genitôque remoto
 Post Patrem Primas, quasi Condominator, haberi.
 Dæmone proscripto, multoque pudore repleto,
 Cœlituum numerosa cohors sua debita Christo
 Exhibitura venit; saturant, recreantque, fovent-
 Esuriem passum; luco squalentis eremi (que
 Educunt, ac in Galilææ prata reducunt.
 Cœpit ibi magno sua dogmata spargere fructu,
 Acquiritque Deo Regni Cœlestis alumnos.
 Tunc Galilæorum regionis in urbe Canensi
 Cognatus quidam Christi celebrare parabat
 Conjugii lætum pro consuetudine Festum,
 Quò Virgo Genitrix simul invitata rogabat,
 Filius ut pariter non dedignetur adesse.
 Christus ut ostendat, sibi gratos esse propinquos,
 Obsequitur matri, atque Canam, comitantibus illuc
 Collectis neo-Discipulis, contendit, ibique
 Comiter exceptus solemne hoc connubiale
 Cum neo-conjugibus celebrat. Discreta voluptas

Continuatur; abest levitas, contentio: verum
 Defectus vini genialia gaudia turbat.
 Suggestit hoc Nato Mater Divina; reponit
^{Joan.}
 2. Filius: hoc nostrum non est curare; nec hora
 Nostra supervenit virtutum signa patranda.
 Responso contenta monet vigilare ministros,
 Ut, quidquid Dominus jubeat, redigatur in actum
 In promptu stabant hydriæ sex: ille ministris,
 Ut repleantur aquâ, mandat; mandata repente
 Explentur: mox Christus aquam, spectantibus illis
 Mutat in excellens vinum: jubet architriclino
 Ferri, qui gustans neo-nuptis inquit: Ubique
 Principio meliora quidem dare vina, deinde
 Deteriora solent: sed vos datis ordine verso
 Hospitibus vino saturis meliora. Latebat
 Pincernam facti series; sed postea totus
 Glorificat Dominum confessus: fama recentis
 Prodigii dispersa volat per quaslibet oras.
 Senior hora ferè noctis, convivia solvit.
 Jungitur his Christus, quorum confortia semper
 Et conversandi methodum pia facta decorant.
 Prima fuit Virgo Genitrix, noviterque vocata
 Discipuli: tali turbâ comitante Capharnaüm
 Progreditur, peregrè cumulat miracula: surdos
 Loripedes, mutos, variis languoribus ægro
 Spiritibus Stygiis obsessos, quidquid in urbe
 Affligebatur, nullo medicamine sanat
 Nazareth appellit, mutatâ forte receptus:
 Principio fervebat opus, Synagoga stupenda
 Auscultat dictis; ubi cum per sabbata librum
^{Luc.} 4 Legis ei tradunt, ut in hoc ænigmata facta
 Solveret, Isaiaë recitavit verba Prophetæ:
 f. 61, Ecce superveniens Domini me Spiritus unxit,
 Con-

Ac Evangelion proponere misit egenis,
 Pectore contritos sanare, & solvere vinctos,
 Confractis veniam, cæcis quoque reddere visum,
 Propitiūque Dei prædicere Judicis Annum,
 Justitiæque Diem. Tunc librum complicat ajens:
 Quæ nunc audistis, per me completa sciatis.
 Tanta perorantem dubio Synagoga stupore
 Aspiciens, inquit: quid fabri filius ille
 Prædicat, obscurâ natus de stirpe? patravit
 Signa Capharnai; patriotis illa, priusquam
 Magniloquo de se jactet præconia plausu,
 Exhibeat. Christus respondet: nemo Prophetes
 In patria meritis dignatur honoribus. Amen
 Dico, quòd Elias (cùm Sirius ureret agros,
 Atque tribus pluvias cohiberet & amplius annis
 Cælum) complures viduarum nôrit; ad unam
 Sidoniam tamen est, Domino mandante, Sarep-
 Missus. Elisæi quoque plures tempore leprâ (tam
 Ac elephantiacâ scabie tumuere; sed uni
 Duntaxat Naaman mundari contigit illâ.
 Hic irâ accensi patriotæ, mœnibus urbis
 Ejiciunt Christum, ductamque per ardua mon-
 In quo struxerunt majores Nazareth urbem, (tis,
 Præcipitare parant de summâ rupe deorsum:
 Nec factò caruisset opus; nisi lumina nimbo
 Obscurâsset eis; quâ se caligine tectum
 Per medios cives subduxit, & ire Capharnaüm
 Denuò constituit. Res suspectissima *Verum:*
 Quilibet illud amat, sed quilibet odit; ubique
 Dicitur esse domi; sed quòd sit nullibi, credo.
 Christus amans veri, falsique gravissimus osor,
 Pellitur ex patriâ, quia verum dixerat, urbe.
 Ergo Capharnaüm, mi Chryste, reverteris exul;

Hic Te, speramus, melior fortuna manebit.
 Ex cathedris Divina doces; miracula cives
 Attonitos repetita tenent; fert rumor in omni
 Terras, quòd tandem Messias venerit. Inter
 Dogmata sacra, virum mandat Synagoga, malis
 Dæmone correptum, produci; voce tremendâ
 Tartareus Stentor clamat: Quid perdere tentas
 Nos, o Sancte Dei (bene notus Dæmoni Christus)
 Quid tibi nobiscum? sine nos, in pace relinquit
 Quis sis, unde tibi fit tanta potentia, novi. (gr
 Increpat hunc Christus: Tace & obmutescere m
 Et subito egrediaris! humi projectus, ut angu
 Volvitur, obsessus; prostrato exire severis
 Imperat ille minis: tandem migrat improbi
 Omnes perculsi rerum gravitate, rogabant, (hosti
 Quem dicemus eum, qui talia mira patrav
 Ejecitque foràs Stygii fera monstra Tyranni?
 Nemo Patrum majora dedit miracula Mundo
 Credimus esse Dei missum, magnūmq; Prophetam
 Plaude Capharnaüm ter fausto fidere plenum
 Quòd gremio foveas legatum ingentis Olympi

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO SECUNDA.

S. MARCUS. CAP. I.

Et præteriens secus Mare Galilææ, vidit Simonem & An
 dream fratrem ejus mittentes retia in Mare (erant enim
 piscatores) & dixit eis Jesus: Venite post me; faciam vos
 fieri piscatores hominum. Et protinus relictis retibus secuti
 sunt eum. Et progressus inde pusillum, vidit Jacobum Ze
 bedæi & Joannem fratrem ejus & ipsos componentes retia
 in navi, & statim vocavit illos. &c.

SY.